

на мира неоставили. Войниците нито отъ дѣцата се свѣнзували, нито отъ старитѣ жени се срамували. Нѣкои момичета които немощли да понесатъ този позоръ и грубостта на турцитѣ, съ преминаването си презъ рѣката, вхтрѣ се нахвъртали. Падналитѣ въ дълбокитѣ мѣста, тамо си и останали, а онѣзи въ плиткото, биди извадени. Много отчаяни жени и дѣцата си ихвъртали. Баба Мария Басмаджиева, която, на всичко това по неволя била свидѣтелка, отъ дълбочинитѣ на сърдцето си въздишала, всяки пакъ се възмущавала, отъ страхъ и трепетъ се облада ала, въ жилитѣ ѝ кръвта замръзвала щомъ си припомнувала, особно за безнравствеността въ този случай на турцитѣ, борба а и писецитѣ на женитѣ и момитѣ. между които се намирала и милата ѝ дъщеря, — до това врѣме пазена отъ ней повечъ отъ очитѣ си.

Разстоянието между Ст. Загора и К.-Бунаръ било до 35 к. нѣ за женитѣ се видѣло по дълго отъ 350 а пакъ за войницитѣ, като 3 км. Тѣ разводжали женигѣ, ту на една посока ту на друга. Обикаляли, врѣме губили, та едвамъ на втората вечеръ около Карабунаръ пристигнали и въ разоранитѣ нива по грудкигѣ (тезечитѣ) се сложили. Младитѣ и красивигѣ на които телото въ миналата нощъ, на всяка стъпка предъ очитѣ се представлявало, още презъ денъ нацапали лицето си съ калъ и вечеръта се въврели между по старитѣ. Войниците обаче, съ запалени кибриги ги дирили, гледали и изнасилвали. Плачътъ и писѣга се подновили и продължавали. На другия денъ сутрѣнъта се качили на желѣзницата, едни предназначени за Пловдивъ а други за Одринъ. Въ Сейменъ трена спрѣлъ за нѣколко минути и селянитѣ по заповѣдъ или доброволно раздали презъ прозорцитѣ по малко хлѣбъ на женигѣ, които отъ 4 дена хлѣбецъ небили накусили.

Пристиганиято на *робинитѣ* въ Одринъ било извѣстно. На станцията за любопитство излезнали: гръци, арменци, евреи, а пакъ черкези, даалии и граждани турци, щомъ спрѣлъ трева, почнали да дърпятъ женигѣ, момитѣ и дѣцата. за което машиниста два пжги повръщаль трена къмъ Карагачъ. Една часть отъ *робинитѣ* оставени въ Одринъ, а другитѣ закарани въ Димотика, Фере, Баба-Ески, Узунъ-кюпрю, Родосто и прѣснати по разни села и чифтлици, да работятъ за насѣщния хлѣбъ, като истински робини.